

PROIECT DIDACTIC

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

GRUPA: Grupa mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum a fost, este și va fi aici pe Pământ?

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: În lumea viețuitoarelor!

TEMA ZILEI: Locuitorii pădurii!

DOMENIUL: Limbă și Comunicare, educarea limbajului

TEMA: *Ursul păcălit de vulpe* de Ion Creangă

MIJLOCUL DE REALIZARE: Lectura educatoarei

TIPUL ACTIVITĂȚII: predare-învățare

SCOPUL: Sistematizarea, consolidarea și verificarea cunostințelor despre povești, despre moralele desprinse din acestea.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui

Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor (comunicarea expresivă)

Comportamente prosoziale, de acceptare și de respectare a diversității

COMPORTEMENTE VIZATE:

Se familiarizează cu sunetele specifice limbii române

Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor/vorbitor

Pronunță corect sunetele specifice limbii române

OBIECTIVE

- să rețină principale momente ale poveștii;
- să răspundă la întrebări pe baza textului;
- să rețină cuvintele noi din poveste.

STRATEGII DIDACTICE

Metode, procedee, tehnici: conversația, explicația, lectura educatoarei.

Mijloace de învățare: ursuleț, poze cu secvențe reprezentative din poveste, fișă cu textul poveștii, scaune, mese, creioane colorate, fișe de lucru

Forme de organizare a activității: frontală și individuală

Resurse:

- temporale: 20 minute
- umane: 27 elevi

BIBLIOGRAFIE

1. *Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani*, 2008;
2. *Ghid pentru proiecte tematice*, Editura Humanitas, 2005.
3. *Activitatea integrată în grădiniță. Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar*, Editura Didactica, București, 2008.
4. FLORICA MITU; STEFANIA ANTONOVICI, *Metodica activităților de educarea limbajului în învățământul preșcolar*, Editura Humanitas, 2005.

DEMERS DIDACTIC

Etapale activității	Conținut științific	Metode, procedee, tehnici	Mijloace de învățare	Forme de organizare a activității	Evaluare
1. Moment organizatoric (1min)	<p>Se organizează poziționarea pentru lecție a copiilor.</p> <p>Se împart materialele necesare desfășurării activității.</p> <p>Copiii se așează pe scaune în pozitie de semicerc.</p>	Conversația	Scaune, mese	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului preșcolarului
2. Captarea atenției (2min)	<p>Se prezintă copiilor invitatul special, domnul Ursuleț, care a venit să le citească întâmplarea din cauza căreia a rămas fără coadă.</p> <p>Copiii sunt atenți la prezentarea ursulețului.</p>	Conversația	Ursulețul din pluș	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului preșcolarului
3. Anunțarea temei (1min)	<p>Se anunță titlul poveștii „Ursul păcălit de vulpe” de Ion Creanga.</p> <p>Copiii ascultă cu atenție.</p>	Explicația	Imagini din poveste	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului preșcolarului
4. Dirijarea învățării (15 min.)	<p>Se citește integral povestea cu intonația corespunzătoare pentru a le stârni interesul copiilor față de aceasta. <i>ANEXA1</i></p> <p>Copiii sunt atenți la povestire si vor afla sensurile noilor cuvinte. <i>ANEXA 2</i></p>	Lectura educatoarei Conversația Explicația	Secvențe din poveste	Frontal	Evaluarea capacității copiilor de a răspunde corect la întrebările adresate

<p>5. Fixarea cunoștințelor (5min)</p>	<p>Le voi adresa întrebări pe baza textului și, succesiv, voi expune imagini corespunzătoare ideii și apariției personajelor.</p> <p>Care sunt personajele pozitive din povestea noastră?</p> <p>Care sunt personajele negative?</p> <p>De ce?</p> <p>Copiii răspund întrebărilor referitoare la text cu răspunsurile potrivite.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Imagini din poveste</p>	<p>Individual</p>	<p>Evaluarea capacității copiilor de a răspunde corect la întrebările adresate</p>
<p>6. Încheierea activității (1 min)</p>	<p>Se fac aprecieri verbale privind modul în care s-a desfășurat activitatea. Copiii primesc recompense</p>	<p>Conversația</p>	<p>recompense</p>	<p>Frontal</p>	<p>Aprecieri verbale</p> <p>Observarea sistematică a comportamentului preșcolarului</p>

Ursul păcălit de vulpe

de Ion Creangă

Era odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile. Ea umblase o noapte întreagă după hrană și nu găsisese nicăiri. Făcându-se ziua albă, vulpea iese la marginea drumului și se culcă sub o tufă, gândindu-se ce să mai facă, ca să poată găsi ceva de mâncare.

Șăzând vulpea cu botul întins pe labele de dinainte, îi vine miros de pește. Atunci ea rădică puțin capul și, uitându-se la vale, în lungul drumului, zărește venind un car tras de boi.

– Bun! gândi vulpea. Iaca hrana ce-o așteptam eu. Și îndată iese de sub tufă și se lungește în mijlocul drumului, ca și cum ar fi fost moartă.

Carul apropiindu-se de vulpe, țăranul ce mâna boii o vede și, crezând că-i moartă cu adevărat, strigă la boi: Aho! Aho! Boii se opresc. Țăranul vine spre vulpe, se uită la ea de aproape și, văzând că nici nu suflă, zice: Bre! da' cum naiba a murit vulpea asta aici?! Ti! ce frumoasă cațaveică am să fac nevastei mele din blana istui vulpoi! Zicând așa, apucă vulpea de după cap și, târând-o până la car, se opintește și-o aruncă deasupra peștelui. Apoi strigă la boi: "Hăis! Joian, cea! Bourean". Boii pornesc.

Țăranul mergea pe lângă boi și-i tot îndemna să meargă mai iute, ca s-ajungă degrabă acasă și să ieie pelea vulpii.

Însă, cum au pornit boii, vulpea a și început cu picioarele a împinge peștele din car jos. Țăranul mâna, carul scârțâia, și peștele din car cădea.

După ce hoața de vulpe a aruncat o mulțime de pește pe drum, bine...șor! sare și ea din car și, cu mare grabă, începe a strânge peștele de pe drum. După ce l-a strâns grămadă, îl ia, îl duce la bizunia sa și începe a mânca, că ta...re-i mai era foame!

Tocmai când începuse a mânca, iaca vine la dânsa ursul.

– Bună masa, cumătră! Ti!!! da' ce mai de pește ai! Dă-mi și mie, că ta...re! mi-i poftă!

– Ia mai pune-ți pofta-n cuiu, cumătre, că doar nu pentru gustul altuia m-am muncit eu. Dacă ți-i așa de poftă, du-te și-ți moaie coada-n baltă, ca mine, și-i avea pește să mănânci.

– Învață-mă, te rog, cumătră, că eu nu știu cum se prinde peștele.

Atunci vulpea rânji dinții și zise: Alei, cumătre! da' nu știi că nevoia te duce pe unde nu-ți e voia și te-nvață ce nici gândești? Ascultă, cumătre: vrei să mănânci pește? Du-te desară la băltoaga cea din marginea pădurei, vâra-ți coada-n apă și stăi pe loc, fără să te miști, până despre ziuă; atunci smuncește vârtos spre mal și ai să scoți o mulțime de pește, poate îndoit și-ntreit de cât am scos eu.

Ursul, nemaizicând nici o vorbă, aleargă-n fuga mare la băltoaga din marginea pădurei și-și vâra-n apă toată coada!

În acea noapte începuse a bate un vânt răce, de îngheța limba-n gură și chiar cenușa de sub foc. Îngheață zdravăn și apa din băltoagă, și prinde coada ursului ca într-un clește. De la o vreme, ursul, nemaiputând de durerea cozei și de frig, smuncește o dată din toată puterea. Și, sărmanul urs, în loc să scoată pește, rămâne fără de coadă!

Începe el acum a mornăi cumplit și-a sări în sus de durere; și-n ciudat pe vulpe că l-a amăgit, se duce s-o ucidă în bătaie. Dar șireata vulpe știe cum să se ferească de mânia ursului. Ea ieșise din bizunie și se vârâse în scorbura unui copac din apropiere; și când văzu pe urs că vine fără de coadă, începu a striga:

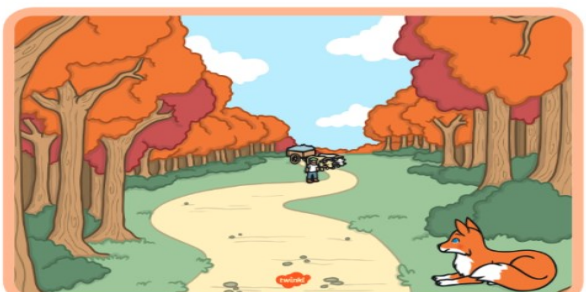
– Hei cumătre! Dar ți-au mâncat peștii coada, ori ai fost prea lacom și-ai vrut să nu mai rămâie pești în baltă?

Ursul, auzind că încă-l mai ie și în răs, se înciudează și mai tare și se răpede iute spre copac; dar gura scorburei fiind strâmtă, ursul nu putea să încapă înlăuntru. Atunci el caută o creangă cu cârlig și începe a cotrobăi prin scorbura, ca să scoată vulpea afară, și să-i deie de cheltuială... Dar când apuca ursul de piciorul vulpei, ea striga: "Trage, nătărăule! mie nu-mi pasă, că tragi de copac..." Iar când anina cârligul de copac, ea striga: "Valeu, cumătre! nu trage, că-mi rupi piciorul!"

În zadar s-a năcăjit ursul, de-i curgeau sudorile, că tot n-a putut scoate vulpea din scorbura copacului.

Și iaca așa a rămas ursul păcălit de vulpe!

ANEXA 2

EXPLICAREA EXPRESIILOR NOI :

vicleană = șireată

hrană = mâncare

cațaveica = haină de blană

cumătra= vecina

năpastă = necaz

un frig de crăpau pietrele = un frig foarte aspru

a se face foc și pară de supărare = a fi foarte supărat.